

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3963/2022
24.04.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Анђелка Радосављевић Миленковић и Далибор Димитријевић адвокати из ..., против туженог ЕПС-ЈППК Косово, Обилић, са седиштем у Београду, ради поништаја решења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2182/21 од 12.04.2022. године, која је исправљена решењем тог суда Гж1 2182/21 од 05.09.1011. године, у седници већа одржаној дана 24.04.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2182/21 од 12.04.2022. године, исправљена решењем тог суда Гж1 2182/21 од 05.09.1011. године, у другом и трећем ставу изреке и предмет враћа другостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2182/21 од 12.04.2022. године која је исправљена решењем тог суда Гж1 2182/21 од 05.09.1011. године, ставом првим изреке, укинута је пресуда Основног суда у Краљеву П1 38/21 од 12.05.2021. године. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев и поништено решење о отказу уговора о раду број .. од 30.07.2018. године којим је отказан уговор о раду број .. од 20.08.2014. године по основу учињене повреде радне обавезе - неоправданог изостанка са посла три узастопна радна дана или пет радних дана са прекидима у току године, са даном престанка радног односа 25.06.2018. године и обавезан тужени да врати тужиоца на рад у року од осам дана по пријему пресуде. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да на име трошкова парничног поступка исплати тужиоцу износ од 152.250,00 динара у року од осам дана од дана пријема писаног преписа пресуде, а ако у остављеном року наведену обавезу не испуни обавезује се да тужиоцу на наведени износ трошкова парничног поступка плати и законску затезну камату почев од дана извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о изјављеној ревизији у складу са чланом 408. и чланом 441. ЗПП, Врховни суд је нашао да је ревизија туженог основана.

Према утврђеном чињеничном стању, анексом уговора о раду број 3 од 02.03.2018. године одређено је да ће тужилац од 12.03.2018. године обављати послове ... у јавном предузећу ЕПС Огранак ТЕНТ у Обреновцу. Тужилац је био спречен за рад до 22.06.2018. године, с тим што је пре одласка на боловање, током маја месеца исте године два дана - 22. и 23. маја, био радно ангажован у Лазаревцу. Потврду о привременој спречености за рад тужилац је предао 25.06.2018. године у канцеларији туженог у Краљеву и био обавештен да ће га позвати на рад. Тужилац је изостао са рада у периоду од 25.06. до 29.06.2018. године, због чега је тужени 30.07.2018. године донео решење о отказу уговора о раду због учињене повреде радне обавезе из члана 9. став 1. алинеја 14. уговора о раду - неоправдано изостајање са посла три узастопна радна дана или пет радних дана са прекидом у току године. Претходно је тужиоцу достављено упозорење о постојању разлога за отказ уговора о раду на које се он писмено изјаснио. Код туженог је постојала пракса да запослени нису стално радно ангажовани, већ се обавештавају о потреби за њиховим радом.

На основу таквог чињеничног стања, утврђеног на расправи у другостепеном поступку, побијаном пресудом је укинута првостепена пресуда и одлучено о тужбеном захтеву тако што је поништено решење туженог о отказу уговора о раду и тужени обавезан да врати тужиоца на рад.

По становишту тог суда, тужилац није учинио повреду радне обавезе предвиђену чланом 19. став 1. алинеја 14. уговора о раду од 20.08.2014. године, да би му уговор о раду могао бити отказан из тог разлога у смислу члана 179. став 3. тачка 5. Закона о раду. Овакво становиште другостепени суд образлаже утврђеном чињеницом да је пракса туженог била да радно не ангажује запослене у континуитету, већ по позиву и да тужилац, након престанка разлога за привремену спреченост за рад, није добио конкретно обавештење о месту свог рада јер је пре одласка на боловање радио у Лазаревцу а имао је закључен анекс уговора о раду са местом рада у Обреновцу. Код тако утврђених чињеница, суд је закључио да тужени послодавац није јасно дефинисао начин и организацију рада - један број запослених, па и тужилац, нису радили у континуитету већ у одређеним периодима и по позиву, и да је мимо законских одреби вршио распоређивање запослених без закљученог анекса уговора о раду, те тако није омогућио тужиоцу да јасно буде упознат са местом свог рада. У таквој ситуацији, по налажењу другостепеног суда, тужени из таквог свог поступања не може изводити право да тужиоцу откаже уговор о раду због повреде радне обавезе, неоправданог изостајања са посла.

Међутим, по оцени Врховног суда, основани су наводи ревидента да је у овом спору чињенично стање погрешно и непотпуно утврђено, због чега се за сада не може испитати правилност примењеног материјалног права. Тужилац је, према његовом исказу у другостепеном поступку, три дана пре настанка привремене спречености за рад био радно ангажован у Лазаревцу. Да се место његовог рада налазило у том месту, произилази и из писаног изјашњења на упозорење о разлозима за отказ уговора о раду, у којем наводи да му је руководилац сектора рекао да сачека ново радно ангажовање јер се ремонт у Лазаревцу приводи крају. У истом изјашњењу тужилац свој изостанак са посла у означеном временском периоду оправдава дозволом својих руководилица, што су они оспорили у својим исказима које другостепени суд није посебно ценио.

Зато није прихватљив правни закључак другостепеног суда да тужилац није својом кривицом учинио повреду радне обавезе због које му је отказан уговор о раду, односно да није знао место свог рада, јер му је било дозвољено да одсуствује са рада због непостојања потребе за његовим радним ангажовањем, с обзиром на праксу туженог да своје запослене радно ангажује периодично и по потреби посла.

Из тих разлога, побијана другостепена пресуда је укинута и предмет враћен другостепеном суду на поновно суђење.

У поновљеном суђењу другостепени суд ће поновити изведене доказе и њиховом оценом утврдити битне чињенице о месту рада тужиоца пре његове привремене спречености за рад, као и чињенице од којих зависи оцена кривице тужиоца за изостанак са посла у непрекидном трајању од три дана, предвиђене као разлог за отказ јер од тих чињеница зависи законитост решења о отказу уговора о раду. Укинута је и одлука о трошковима поступка јер зависи од коначног исхода спора.

Са свега наведеног, на основу члана 416. став 3. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић